

IZ SVETA TIŠINE

Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije

► Olimpijske igre gluhih Caxias do Sul 2021

Izdajatelj:

Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije
Drenikova 24, Ljubljana
telefon: 01/500 15 00
telefaks: 01/500 15 22

Spletna stran:

www.zveza-gns.si

Urednik:

Anton Petrič

Naslov uredništva:

urednistvo@zveza-gns.si

Uredniški odbor:

Valerija Škof, Darja Pajk, Valentin Jenko

Jezikovni pregled:

Barbara Perc

Oblikovanje: Artmedia

Tisk: Tiskarna DTP

Uredništvo si pridržuje pravico do objave, neobjave, krajšanja ali delne objave nenaročenih prispevkov v skladu s poslanstvom in prostorskimi možnostmi glasila. Mnenja in stališča avtorjev prispevkov ne izražajo nujno mnenja in stališča uredništva ter Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije. Nenaročenih besedil in fotografij ne vračamo. Ponatis celote ali posameznih delov je dovoljen le s pisnim privoljenjem uredništva. Anonimnih prispevkov oziroma prispevkov, ki žalijo čast drugih, ne objavljamo. Glasilo je brezplačno in v javnem interesu, zato na podlagi 8. točke 26. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list Republike Slovenije št. 89/98) ni zavezano plačilu davka na dodano vrednost. Izhaja v nakladi 3.700 izvodov.

Fotografija na naslovnici:

Atletinji Leja Glojnarič in Iris Breganski;
foto: Spletna TV

Izdajo in tisk glasila sofinancirata Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (FIHO) ter Ministrstvo za kulturo.
Stališča Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije ne izražajo stališč FIHO.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

OBVESTILO UREDNIKA

Pred sabo imate številko glasila, ki smo jo posvetili olimpijskim igram gluhih. Slovenski atletsko-teniški kvartet v sestavi Iris Breganski, Leja Glojnarič, Tadej Enci in Marino Kegl se je maja udeležil olimpijade v Južni Ameriki. Pišemo o njihovih izvrstnih nastopih in o štirih medaljah, ki so jih prinesli domov, pa tudi o tem, da so bile to najuspešnejše poletne olimpijske igre za slovenske gluhe športnike.

Gluhi se ne morejo meriti s športniki-invalidi, ki imajo omejene gibalne sposobnosti. Zato se športno udeležujejo s sebi enakimi na olimpijadi gluhih, ki poteka od leta 1924. Najuspešnejši slovenski športnik med gluhih je Samo Petrač, ki je osvojil šest odličij, kot edini pa se lahko pohvali tako z odličjem z zimske kot s poletne olimpijade gluhih.

Glasilo Iz sveta tišine prispeva h kulturni istovetnosti in zgodovini gluhih, naglušnih, gluhoslepih ter oseb s polževim vsadkom, zato so vsi prispevki zelo pomembni.

Vabimo vas, da glasilo soustvarjate z nami. Prispevke s priloženimi fotografijami pošljite na e-naslov: urednistvo@zveza-gns.si.

Če se vam zdi glasilo zanimivo in ga želite prejemati brezplačno, nam pišite na e-naslov: urednistvo@zveza-gns.si ali svoje ime, priimek in naslov sporočite na: Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije, Drenikova 24, 1000 Ljubljana. Glasilo Iz sveta tišine je dosegljivo tudi na spletu: www.zveza-gns.si. ●

Uredništvo

NAVODILO AVTORJEM

Besedilne datoteke

Besedila naj bodo napisana v računalniškem programu Word. Besedila, poslana v programu PDF, ali skenirana besedila, bomo zavrnil, z izjemo vabil, diplom, dopisov, priznanj itd.

Slikovne priloge

Pri fotografiranju je za objavo dobre fotografije treba upoštevati naslednje nastavitve na posameznih napravah: če so digitalne fotografije narejene s fotoaparatom, izberite nastavev kakovosti slike HQ (3072 x 2304) ali SHQ (3072 x 2304).

Nekateri profesionalni fotoaparati imajo za nastavev kakovosti slike črko L (Large). Tovrstne fotografije so običajno v formatu jpg, kar ustreza zahtevam glasila. Če pošiljate skenirane predloge, resolucijo (kakovost slike) nastavite na 300 dpi, širina pa naj bo vsaj trinajst centimetrov. Tako skenirano predlogo shranite v formatu jpg. Če nimate kakovostnega optičnega bralnika, priporočamo, da nam v uredništvo pošljete izvorno predlogo. Fotografije, ki ste jih naložili s svetovnega spleta, naj imajo ločljivost vsaj 1200 x 900 točk, datoteka pa naj bo velika vsaj 440 KB.

Fotografije ne smejo biti prilepljene v dokument, ampak jih pripnite k elektronski pošti. Fotografije in besedila, ki ne ustrezajo navodilom, bomo zavrnil ali jih objavili brez fotografij. ●

Nagovor sekretarja Športne zveze gluhih Slovenije Antona Petriča na novinarski konferenci pred odhodom na olimpijske igre

Anton Petrič; foto: Žiga Korenčan

V imenu Športne zveze gluhih Slovenije pristrčno pozdravljam predsednika Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja Damijana Lazarja, gluhe olimpijke Lejo Glojnarich, Iris Breganski, Tadeja Encija in Marina Kegla ter njihove trenerje. Pozdravljam tudi novinarje in ostale prisotne.

Brazilijska olimpijada gluhih bo med 1. in 15. majem gostila štiriindvajseto olimpijado gluhih. Začetki tekmovanja gluhih segajo v leto 1924, ko je Pariz kot prvi gostil olimpijske igre gluhih, avstrijski Seefeld pa je bil leta 1949 prvo prizorišče zimskih olimpijskih iger gluhih.

Brazilci so ponosni, da jim je uspelo, saj bodo igre prvič potekale v Južni Ameriki in prvič po letu 2005

jih bo gostila južna polobla. Tekmovanje bi morali gostiti že lani decembra, a je bilo preloženo zaradi pandemije covid-19.

Prvotno je bil tekmovalni program sestavljen iz 221 finalnih odločitev v 18 športih. Zaradi težav z razpoložljivo infrastrukturo pa so boving umaknili s programa, zato bo na sporedu 209 dogodkov v 17 športih.

Na tekmovalni spored se vrača ženski rokomet, ki ga ni bilo od leta 2001, zmanjšali pa so število dogodkov v judu in v tekvondoju. Na igrah bo sodelovalo 4500 športnic in športnikov iz 100 držav. Med sodelujočimi zaradi prepovedi ne bo Rusije in Belorusije.

Športna zveza gluhih Slovenije skupaj z Zvezo društev gluhih in naglušnih Slovenije izvaja selekcijo in

pripravo gluhih športnikov na mednarodna tekmovanja, pri tem pa sodeluje z Zvezo za šport invalidov Slovenije – Slovenskim paralimpijskim komitejem.

Med skupinami invalidov so se gluhi prvi začeli ukvarjati z vrhunskim športom na mednarodni ravni. Slovenci so bili uspešni že od prvih nastopov, saj so v času Jugoslavije gluhi športniki osvojili šest olimpijskih medalj, po osamosvojitvi Slovenije pa še sedemnajst. Prvi Slovenec, ki je pod jugoslovansko zastavo nastopil na olimpijskih igrah gluhih, je bil pokojni Anton Kogovšek. Na zimskih olimpijskih igrah v Oslu leta 1953 je tekmoval v alpskem smučanju in osvojil dve medalji; v smuku je bil drugi, v kombinaciji pa tretji.

Gluhi se ne morejo meriti s športniki-invalidi, ki imajo omejene gibalne sposobnosti, zato se športno udeležujejo na olimpijskih igrah gluhih.

Ob izjemnih rezultatih, ki so jih slovenski gluhi športniki dosegli na uradnih tekmovanjih (olimpijadah, svetovnih in evropskih prvenstvih gluhih) od leta 1992 do danes, bi radi poudarili, da so z največjih tekmovanj prinesli kar 53 medalj. Žal pa so jim ostale le

medalje brez večje medijske pozornosti in nekaj ugodnosti, ki jih imajo tudi športniki neinvalidi. Še vedno občutimo bolečo izkušnjo iz preteklosti, ko Slovenija ni javno priznala prve osvojene medalje Sabine Hmelina med posamezniki ter prve ekipne medalje košarske reprezentance gluhih. Zato prav letos, ob 30-letnici Športne zveze gluhih Slovenije, pozivamo državo in ministrstvo, da na ustrezen način obeležita obe prvi medalji gluhih športnikov za samostojno Slovenijo.

Od sprejema Zakona o športu je minilo pet let. V besedilu zakona sta po dolgoletnem boju omenjena tudi šport in olimpijada gluhih. V povezavi z omenjenim zakonom je bil sprejet Zakon o dodatku k pokojnini za delo in izjemne dosežke na področju športa, ki vključuje tudi gluhe športnike.

Športna zveza gluhih Slovenije si bo prizadevala, da bo šport gluhih dostopen otrokom in mladostnikom z izgubo sluha v šolah in v prostem času, saj bodo na ta način lahko zdravo živeli in se vključevali v družbo ne glede na izgubo sluha ali druge oblike invalidnosti. ●

Slovenska ekipa s predstavnico brazilskega veleposlaništva Fernando Schroeder Modic; foto: Žiga Korenčan

NOVINARSKA KONFERENCA PRED ODHODOM NA OLIMPIJADO

SLOVENSKA ČETVERICA JE DOBRO PRIPRAVLJENA

Odštevanje do odhoda na olimpijado; foto: Žiga Korenčan

Slovenska olimpijska četverica gluhih, ki so jo sestavljali atleti Iris Breganski, Leja Glojnarič in Tadej Enci ter teniški igralec Marino Kegl, se je pred odhodom v Brazilijo predstavila na novinarski konferenci v prostorih Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije. Iris in Leja sta olimpijski debitantki, Tadej bo nastopil drugič, za Marina pa bodo to že tretje olimpijske igre.

»Po dveh letih negotovosti gluhi športniki odhajajo na največje športno tekmovanje. Dobro so pripravljene, tudi po zaslugi 14-dnevnih priprav, ki jih je organizirala Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komitej. Čeprav imamo mlado ekipo, je to zasedba, ki lahko poseže po odličjih. Atletika in tenis bosta športa, za katera bomo držali pesti. Prepričan sem, da se bodo iz Brazilije vrnili z odličnimi rezultati,« je pred odhodom povedal predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja Damijan Lazar.

»Športna zveza gluhih Slovenije skupaj z Zvezo društev gluhih in naglušnih Slovenije izvaja selekcijo

in pripravo gluhih športnikov na mednarodna tekmovanja, pri tem pa sodelujemo z Zvezo za šport invalidov Slovenije – Slovenskim paralimpijskim komitejem. Med skupinami invalidov so se gluhi prvi začeli ukvarjati z vrhunskim športom na mednarodni ravni. Slovenci so bili že od prvih nastopov uspešni, saj so v času Jugoslavije gluhi športniki osvojili šest olimpijskih medalj, po osamosvojitvi Slovenije pa še sedemnajst. Prvi Slovenec, ki je pod jugoslovansko zastavo nastopil na olimpijskih igrah gluhih, je bil pokojni Anton Kogovšek. Na zimskih olimpijskih igrah v Oslu leta 1953 je tekmoval v alpskem smučanju in osvojil dve medalji; v smuku je bil drugi, v kombinaciji pa tretji. Gluhi se ne morejo meriti s športniki-invalidi, ki imajo omejene gibalne sposobnosti, zato se športno udeležujejo na olimpijskih igrah gluhih,« je v nagovoru spomnil strokovni sodelavec Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije Anton Petrič.

O svojih pričakovanjih so spregovorili tudi športniki. »V skoku v višino in v metu kopja bi se rada

uvrstila v finale, v mnogoboju pa izboljšala osebni rekord. Dobro sem pripravljena in se veselim svoje prve olimpijade gluhih. Šport je moje življenje,« je razmišljala Leja Glojnarič.

»Olimpijada gluhih je največje tekmovanje in dobro sem pripravljena nanj. Verjamem, da bom zmogla,« je povedala Iris Breganski, Tadej Enci pa je dodal: »Zelo se veselim svoje druge olimpijade. Nekaj izkušenj že imam in rad bi jih dobro unovčil. Začel bom v kvalifikacijah, tem pa bosta sledila polfinale in finale, v katerih bi rad dosegel osebni rekord.« ●

Novinarska konferenca pred odhodom na olimpijado; foto: Žiga Korenčan

ODKRIJTE NOVO APLIKACIJO SPLETNE^{TV}, ki jo lahko s QR-kodo naložite na telefon.

Če se spletna stran za nalaganje ne odpre, lahko aplikacijo na operacijski sistem Android naložite tako, da v trgovini Google Play v iskalnik vtipkate Spletna TV, poiščete naš logotip in aplikacijo namestite na telefon. Mobilna aplikacija Spletne TV omogoča ogled in poslušanje oddaj in prispevkov ter pregledovanje novic na portalu www.spletnatv.si.

PREDSTAVITEV ŠPORTNIKOV

Atletinja Iris Breganski

Iris Breganski; foto: Matic Dolenc

Iris Breganski je mlada gluha športnica iz Radovljice, članica kluba AD Kronos. Sluh je izgubila v zgodnjem otroštvu. Ko je dobila slušne aparate in prvič slišala zvok, se je znašla pred novim izzivom: naučiti se je morala poslušati, razumeti in govoriti.

Smisel življenja je našla tudi v športu, najbolj v atletiki, ki je že lep čas prisotna v družini. Z njo sta se ukvarjali mama Mojca, ki je hčerko naučila skakati v višino in jo spremljala na prvih tekmah, ter teta. Najraje ima sedmerboj, saj obsega veliko disciplin.

Leta 2018 je prvič nastopila na 4. mladinskem evropskem prvenstvu v Sofiji v Bolgariji, kjer je osvojila dve zlati in eno srebrno medaljo. Na svetovnem prvenstvu gluhih v dvoranski atletiki, ki je leta 2019 potekalo v Talinu v Estoniji, je osvojila 6. mesto v skoku v višino, lani pa je na svetovnem prvenstvu v atletiki v Lublinu na Poljskem nastopila v treh disciplinah – sedmerboju, skoku v daljino in skoku v višino. V Braziliji bo prvič nastopila na olimpijskih igrah gluhih, tekmovala pa bo v mnogoboju, skoku v višino in skoku v daljino.

DOSEŽKI:

- prvo mesto v metu kopja na mladinskem evropskem prvenstvu gluhih v atletiki v Sofiji leta 2018,
- prvo mesto v skoku v višino na mladinskem evropskem prvenstvu gluhih v atletiki v Sofiji leta 2018,
- drugo mesto v suvanju krogle na mladinskem evropskem prvenstvu gluhih v atletiki v Sofiji leta 2018,
- šesto mesto v skoku v višino na evropskem prvenstvu gluhih v dvoranski atletiki v Talinu leta 2019,

- peto mesto v skoku v višino na svetovnem prvenstvu gluhih v atletiki v Lublinu leta 2021,
- šesto mesto v sedmerboju na svetovnem prvenstvu gluhih v atletiki v Lublinu leta 2021,
- deveto mesto v skoku v daljino na svetovnem prvenstvu gluhih v atletiki v Lublinu leta 2021.

Teniški igralec Marino Kegl

Marino Kegl je tenisač iz Murske Sobote, ki se je rodil popolnoma gluha. S tenisom se je začel ukvarjati pri osmih letih. Začetki so bili težavni, saj je imel zaradi svoje hibe preglavice z orientacijo, eksplozivnostjo, občutkom za prostor in z ravnotežjem. Sprva je vadil enkrat tedensko, nato se je vključil v teniški klub.

Po ne ravno navdušujočih začetkih med slišecimi sta z očetom Darkom, sicer glasbenikom, ki se je takrat povsem posvetil sinovi karieri, delala dodatne vaje in posebej trenirala še enkrat toliko, kolikor je vadil v klubu. Njegovi aduti so postali vid, predvidevanje, opazovanje in intuicija. Prvi rezultati so se pokazali čez štiri leta in Marino je pri rosnih dvanajstih letih prvič postal teniški državni prvak med gluhih, kot najmlajši teniški igralec pa leta 2013 prvič nastopil na olimpijskih igrah gluhih v Sofiji, kjer se je uvrstil v četrtfinale.

Marino Kegl; foto: Matic Dolenc

Na olimpijskih igrah gluhih v Samsunu v Turčiji leta 2017 je osvojil četrto mesto, novega uspeha pa se je razveselil leta 2021, ko je na Kreti v Grčiji osvojil bronasto medaljo. Na olimpijske igre gluhih v Brazilijo odhaja kot tretji najboljši teniški igralec na svetovni teniški lestvici gluhih.

Marino je eden od treh slovenskih parašportnikov, ki so kot vrhunski športniki zaposleni v javni upravi.

DOSEŽKI:

- prvo mesto med posamezniki na mladinskem evropskem prvenstvu v tenisu v Koblenzu leta 2012,
- prvo mesto med mešanimi pari na mladinskem evropskem prvenstvu v tenisu v Koblenzu leta 2012,
- uvrstitev v četrtfinale na olimpijskih igrah gluhih v Sofiji leta 2013,
- četrto mesto na olimpijskih igrah gluhih v Samsunu leta 2017,
- tretje mesto med posamezniki na evropskem prvenstvu gluhih v tenisu na Kreti leta 2021.

Atletinja Leja Glojnarič

Leja Glojnarič; foto: Matic Dolenc

Devetnajstletna Leja Glojnarič je vsestranska atletinja, ki najbolj uživa v skoku v višino. V tej disciplini dosega najboljše rezultate, tekmuje pa tudi v sedmerboju in v metu kopja. Zaradi prirojene okvare sluha slabo sliši in nosi slušni aparat. Njen cilj je, da bi se na olimpijskih igrah gluhih uvrstila med najboljše.

Čeprav slabo sliši, ima dober občutek za prostor. Atletiki je zelo predana, zaradi drugačnosti pa se še bolj trudi in se želi dokazati.

Od leta 2019 trenira s sestro Niko, ki je prav tako atletinja. Poleg skoka v višino meče kopje in se pripravlja na tek čez ovire ter na kratke proge.

Lani je prvič nastopila na svetovnem prvenstvu gluhih v atletiki v Lublinu in v metu kopja osvojila peto mesto.

Na olimpijskih igrah v Braziliji si želi uvrstitve v finale v skoku v višino in v metu kopja. Ambicij ne skriva in pravi, da če bo dobro pripravljena, je v finalu vse mogoče.

DOSEŽKI:

- prvo mesto v skoku v višino na mladinskem državnem prvenstvu za mlajše v Novem mestu leta 2019,
- tretje mesto v skoku v višino na članskem državnem prvenstvu v Novem mestu leta 2019,
- prvo mesto v skoku v višino na mladinskem državnem prvenstvu za starejše v Novem mestu leta 2019,
- četrto mesto v skoku v višino na atletskem pokalu Slovenije v Ljubljani leta 2020,
- četrto mesto v skoku v višino na mladinskem članskem državnem prvenstvu v Novi Gorici leta 2020,
- prvo mesto v skoku v višino na mladinskem državnem prvenstvu za starejše v Novem mestu leta 2020,
- drugo mesto v metu kopja na mladinskem državnem prvenstvu za starejše v Novem mestu leta 2020,
- tretje mesto v metu kopja na mladinskem državnem prvenstvu za starejše v Domžalah leta 2021,
- četrto mesto v metu kopja na članskem državnem prvenstvu v Kranju leta 2021,
- tretje mesto v metu kopja na mladinskem članskem državnem prvenstvu v Novem mestu leta 2021,
- drugo mesto v metu kopja na mladinskem državnem prvenstvu za starejše v Slovenj Gradcu leta 2021,
- peto mesto v metu kopja na članskem svetovnem prvenstvu gluhih na Poljskem leta 2021.

Atlet Tadej Enci

Tadej Enci se je rodil leta 1994 v Slovenj Gradcu, zaradi meningitisa pa se mu je sluh poslabšal v otroških letih. Vrsto let se resno ukvarja s športom, za atletiko so ga navdušili starši. Že kot otrok je bil zelo aktiven, starejša sestra pa je trenirala atletiko, zato sta doma pogosto tekmovala. Pravi, da je za njegov uspeh najbolj zaslužna družina, ki mu vedno stoji ob strani in ga podpira v dobrem in slabem.

Vadi s trenerjem Gregorjem Doberškom, ki o njem pravi, da je kljub gluhoti zelo zagnan in prizadeven. Njegova paradna disciplina je tek na 400 metrov, naj-

Tadej Enci; foto: Matic Ritonja

boljši rezultat pa pričakuje prav na olimpijskih igrah gluhih v Braziliji.

Leta 2015 je prvič nastopil na evropskem prvenstvu gluhih v atletiki na Poljskem in osvojil bronasto medaljo v teku na 400 metrov. Leto dni kasneje je v isti disciplini pritekel naslov dvoranskega evropskega prvaka. Leta 2018 je navdušil na dvoranskem državnem prvenstvu Slovenije, kjer si je v absolutni

konkurenci slišočih športnikov priboril tretje mesto v teku na 400 metrov in postal prvi gluhi atlet, ki je osvojil medaljo na članskem atletskem državnem prvenstvu. Najbolj je ponosen na naslov dvoranskega evropskega prvaka med gluhihimi ter na bronasto medaljo z evropskega prvenstva gluhih na prostem.

Leta 2017 je prvič nastopil na olimpijskih igrah gluhih v Samsunu, kjer se je uvrstil v polfinale in osvojil 12. mesto.

Lani je uspešno zaključil šolanje in prejel strokovni naziv inženir mehatronike, kot uspešen parašportnik pa je zaposlen v javni upravi.

Dosežki v teku na 400 metrov na največjih atletskih tekmovanjih gluhih:

- tretje mesto na evropskem prvenstvu gluhih v atletiki v Bydgoszczu na Poljskem leta 2015,
- prvo mesto na evropskem prvenstvu gluhih v dvoranski atletiki v Torunu na Poljskem leta 2016,
- četrto mesto na evropskem prvenstvu gluhih v dvoranski atletiki v Gomelu v Belorusiji leta 2018,
- peto mesto na evropskem prvenstvu gluhih v atletiki v Bochumu v Nemčiji leta 2019,
- peto mesto na svetovnem prvenstvu gluhih v atletiki v Lublinu na Poljskem leta 2021. ●

SLOVENSKA REPREZENTANCA GLUHIH, ki je zastopala Slovenijo na olimpijadi gluhih 2022

Foto: Matic Dolenc in Matic Ritonja

OLIMPIJSKE IGRE GLUHIH, CAXIAS DO SUL, BRAZILIJA

Anton Petrič

Med 1. in 15. majem so v Braziliji potekale štiriindvajsete olimpijske igre gluhih. Osrednje prizorišče je bilo v mestu Caxias do Sul, tekmovanja pa so se odvijala tudi v sosednjih mestih Farroupilha in Flores da Cunha.

Brazilci so ponosni na organizacijo, saj so igre prvič potekale v Južni Ameriki in prvič po letu 2005 na južni polobli. Tekmovanje bi moralo potekati že lani decembra, a je bilo preloženo zaradi pandemije novega koronavirusa.

Prvotno je bil tekmovalni program sestavljen iz 221 finalnih obračunov v 18 športih. Zaradi težav z infrastrukturo in premajhnega števila udeležencev pa so bovling umaknili s programa, zato je bilo na koncu na sporedu 209 dogodkov v 17 športih.

Na tekmovalni spored se je vrnil ženski rokomet, ki ga ni bilo od le-

ta 2001, nove kategorije so dodali v atletiko, v karate, v orientacijo, v strelstvo in v plavanje, zmanjšali pa število tekmovanj v judu in tekvondoju.

Na igrah je sodelovalo 2800 športnic in športnikov iz 77 držav. Zaradi prepovedi med sodelujočimi ni bilo Rusije in Belorusije.

Maskota iger je bil južnoameriški obročasti rakun Nino, ki živi v gozdnatih območjih v tropskih in subtropskih regijah Južne Amerike in je zelo prilagodljiv. Klobuk, ki ga ima na glavi, predstavlja kmetijstvo regije Serra Gaúcha in je simbol pridelovalcev grozdja, šal okoli njegovega vratu pa se nanaša na kulturo gavčev in z modro barvo predstavlja gluhe.

Maskota je bila izbrana na srednješolskem natečaju v mestih Caxias do Sul, Farroupilha in Flores da Cunha ter na natečaju med

gluhimi študenti, ki živijo v mestih Bento Gonçalves, Vila Maria, Torres, Vacaria, Canela, São Sebastião do Caí, Nova Prata, Guaporé, Bom Princípio, Antônio Prado in São Marcos.

Zmagovalno maskoto je narisal 17-letni dijak državne srednje šole São Rafael Ezequiel Becchi, poimenovali pa so jo Nino, kar pomeni neprecenljivost, hvaležnost in sreča. Tudi ime je bilo izbrano na natečaju, predlagal pa ga je 34-letni Felipe Oliveira iz Minas Gerais. ●

SLOVAR SZJ NA DRUŽBENEM OMREŽJU

Slovar slovenskega znakovnega jezika ima aktivno stran na družbenem omrežju Facebook, kjer si lahko ogledate nove kretnje, ki nastajajo in jih razvijajo v skupini za razvoj slovenskega znakovnega jezika, ki deluje na Inštitutu za razvoj SZJ pri Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije. Najdete nas na spletni povezavi www.facebook.com/szjsi.

ŠTIRIINDVAJSETA OLIMPIJADA GLUHIH

📍 Robert Žlajpah

Caxias do Sul je drugo največje mesto v brazilski zvezni državi Rio Grande do Sul, v gorati regiji, imenovani Serra Gaúcha. Leta 1890 so ga ustanovili italijanski priseljenci, leta 2020 pa je v njem živel 517.451 ljudi, mnogi italijanskega ali nemškega porekla.

Mesto, kjer je veliko malih, srednjih in velikih podjetij ter multinacionalk, velja za državno podjetniško-izvozno središče, v njem pa proizvajajo tudi pomembne kovinsko-mehanične dele za brazilsko avtobusno industrijo. Izstopa po gospodarski moči, na katero vplivajo prisotnost težke industrije, trgovskega in storitvenega sektorja, prebivalci pa imajo izkušnje tudi z organizacijo prireditev, na primer priljubljenega državnega praznika grozdja, ki poteka vsako drugo leto in v enaindvajsetih dneh privabi petsto tisoč ljudi.

Prestavljena olimpijada gluhih

Olimpijada gluhih bi morala potekati decembra lani, a so jo zaradi pandemije covid-19 prestavili na obdobje med 1. in 15. majem letos.

Slovenska odprava

Prvi del odprave, v kateri so bili gluhi teniški igralec Marino Kegl s trenerjem Darkom Keglom ter predstavnik vodstva Anton Petrič in Matjaž Juhart kot tolmač, je nekaj dni pred otvoritvijo olimpijskih iger z mednarodnim letom iz Zagreba prek Amsterdama odpotoval do brazilskega Sao Paula. Od tam so

DEAFLYMPICS

z notranjim letom poleteli do Porta Alegre, od koder so organizatorji iger zagotovili avtobusni prevoz do olimpijskega mesta Caxias do Sul. Vožnja je trajala dobri dve uri. Ko so prispeli, so najprej opravili formalnosti v akreditacijskem centru, nato pa so se po osemindvajsetih urah potovanja odpravili v hotel v mestnem središču, v katerem je poleg slovenske reprezentance bivala tudi reprezentanca Združenih držav Amerike.

Drugi del odprave, ki so jo sestavljali atleti Leja Glojnarč, Iris Breganski in Tadej Enci s trenerji ter s fizioterapevtom Dorianom Hojnikom, se je na pot odpravil štiri dni kasneje, poleteli pa so z dunajskega letališča v Frankfurt in od tam v Sao Paulo.

Privajanje na južnoameriško podnebje

Skupina, ki je prva prispela v Brazilijo, se je najprej odpravila v izvidnico na prizorišča tekmovalj slovenskih športnikov, vodstvo pa je uredilo namem dveh avtomobilov, saj bi bila vožnja z avtobusom dolgotrajna in zamudna.

Tenisač Marino Kegl je pričel s treningi, saj se je moral navaditi na podnebje z veliko vlage in z redkejšim zrakom kot v Evropi. Medtem ko je bila v Evropi pomlad, je bilo vreme v Braziliji jesensko z dežjem in z nizkimi temperaturami, zato so imeli športniki težke pogoje za trening in so lahko trenirali le v dvorani. Občasno jih je razveselilo tudi sonce s prijetnejšimi

Slovenska odprava; foto: Sašo Letonja

temperaturami in takrat so treninge lahko izpeljali na prostem.

Otvoritev olimpijskih iger

Na olimpijskih igrah je nastopilo 2412 športnic in športnikov iz 73 držav po svetu. Zaradi vpletenosti v invazijo na Ukrajino in prepovedi s strani Mednarodnega olimpijskega komiteja med njimi žal ni bilo Rusije in Belorusije, Velika Britanija, Avstralija, Nova Zelandija in Kitajska pa so se zaradi prepovedi potovanja v tuje države zaradi epidemije covid-19 odpovedale nastopu.

Slovensko zastavo na otvoritvi je nosil Marino Kegl, udeležila pa se jo je tudi brazilska prva dama Michelle Bolsonaro, ki je sodelujoče pozdravila v znakovnem jeziku in v prisotnosti predsednika Mednarodnega komiteja za šport gluhih Gustava Perazzola naznanila začetek iger. Maskota iger je bil južno-ameriški obročasti rakun Nino, ki živi v gozdnatih

območjih v tropskih in subtropskih regijah Južne Amerike in je zelo prilagodljiv.

Pričetek tekmovanja in prva medalja

Tretji dan tekmovanja je v drugem krogu s tekmami začel gluhi teniški igralec Marino Kegl, ki je bil kot tretji na svetovni jakostni lestvici v prvem krogu prost. Spopadel se je z Nemcem Cedricom Kaufmannom in ga v nizih premagal z 2:0.

Atletska tekmovanja so se začela skoraj teden dni po otvoritvi, ko sta atletinji Leja Glojnarčič in Iris Breganski začeli s sedmerbojem. Dopoldne sta tekmovali v teku na 100 metrov z ovirami in v skoku v višino, popoldne pa v metu krogle in v teku na 200 metrov. Po prvem dnevu točkovanja v štirih disciplinah je vodila Leja, ki je prvič nastopila na olimpijskih igrah, Iris pa se je z manjšim zaostankom za tretje-uvrščeno tekmovalko uvrstila na četrto mesto.

Zastavonoša Marino Kegl; foto: xplay.com

Tadej Enci se je uvrstil v polfinale teka na 400 m; foto: Spletna TV

Leja in Iris se veselita prvih medalj; foto: Spletna TV

Isti dan je v paradni disciplini, teku na 400 metrov, tekmovanje začel izkušeni gluhi atlet Tadej Enci. Nanj je bilo prijavljenih 39 atletov iz 23 držav, konkurenca pa zelo močna. Tadej je zmagal v svoji skupini in se uvrstil v polfinale.

Nastopil je tudi tenisač Marino Kegl, ki se je pomeril s petnajstim nosilcem na teniški lestvici gluhih Turkom Vatanseverjem. Gladko ga je premagal s 6:0 in 6:0 ter napredoval v četrtfinale, kjer ga je čakal sedmi nosilec Francoz Laurent.

Dan kasneje sta dekleta nadaljevali z nastopom v sedmerboju – dopoldne s skokom v daljino, popoldne pa z metom kopja in s tekom na 800 metrov. Po dolgem čakanju so organizatorji objavili uradne rezultate, obe Slovenki pa sta osvojili medaljo. Leja Glojnarič je z minimalno razliko 88 točk pred Ukrajinko Potapenkovo in rojakinjo Iris Breganski postala olimpijska prvakinja v sedmerboju. Tekmovala je s poškodovanim kolonom in si med tekmo poškodovala še stegno, a kljub temu osvojila zlato. Pomagal ji je neutrudni fizioterapevt Dorian Hojnik, ki je odlično poskrbel tudi za ostale slovenske športnike.

V prisotnosti tehničnega delegata Dietra Norfa je medalji slovenskima atletinjama podelil član izvršnega odbora Mednarodnega komiteja za šport glu-

Podelitev medalj v sedmerboju; foto: Spletna TV

hih Mohamad Madoun. Z dvema novima kolajnama je celotno število slovenskih olimpijskih medalj zraslo na 55, uspeh pa smo proslavili s šampanjcem. A Leja in Iris še nista končali z uspehi.

Tadej Enci se je s ciljem uvrstitve v finale isti dan pomeril v polfinalnem teku na 400 metrov. Imel je močno konkurenco, v kateri je bilo nekaj favoritov za medaljo. Po 200 metrih je kazalo, da mu bo uspelo, proti koncu pa mu je zmanjkalo moči in je osvojil 5. mesto ter obstal v polfinalu. Na koncu je med 39 tekači zasedel enajsto mesto, med Evropejci pa peto. S tem tekmovanje zanj ni bilo končano, saj ga je čakal še tek na 400 metrov z ovirami, v katerem je imel prav tako možnost za uvrstitev v finale.

Dan kasneje se je Marino Kegl v teniškem četrtfinalu pomeril z izkušenim sedmim nosilcem Francozom Laurentom. Dvboj je odlično odigral in nasprotnika premagal z 2:0 v nizih ter napredoval v polfinale, kjer ga je čakal prvi nosilec in olimpijski favorit Jaroslav Smedek.

Marino med teniškim dvbojem; foto: Spletna TV

Iris Breganski se je popoldne pomerila v kvalifikacijah v skoku v višino in se uvrstila v finale, v katerega se je lahko uvrstilo le 12 tekmovalk.

Sledil je nov tekmovalni dan, ko sta se slovenski atletinji pomerili še v dveh disciplinah, Iris v skoku v daljino in Leja v metu kopja, ter obe dosegli odlično četrto mesto. Vreme jima ni bilo naklonjeno, saj je med tekmo neusmiljeno deževalo, pritisnil pa je tudi mraz, ki je zaradi ohlajanja ogrelih mišic sovražnik atletov.

Sledil je prost dan za atlete, Marina pa je čakal teniški dvboj s prvim nosilcem Čehom Jaroslavom Smedkom, na katerega se je intenzivno pripravljala. Teniški dvboji so se odvijali tako na zunanjih kot na pokritih igriščih. Marino je dvboj dobro začel. Izenačeni igri v prvem nizu je sledil podaljšek, ki ga je z rezultatom 7:4 dobil Čeh in osvojil prvi niz, v drugem nizu pa pokazal mojstrsko igro in na koncu v nizih premagal slovenskega šampiona s 6:2 in 2:0.

Zadnja tekma, na kateri se je pomeril atlet Tadej Enci, je bil polfinale teka na 400 metrov z ovirami, v katerem pred tem še ni tekmoval. Tekel je na vse ali nič in po startu mu je dobro kazalo. Ker pa so mu pred zadnjimi ovirami pošle moči, se je spotaknil ob deveto oviro, padel in si poškodoval koleno. Na srečo je po padcu vstal in na cilj pritekel z zadnjim časom v skupini.

Dva dni pred zaključkom tekmovanj je bil na sporedu teniški dvoboj, v katerem se je Marino Kegl za 3. mesto pomeril z Indijcem Prithvijem Sekharjem. Igrala sta na zunanjem igrišču, vreme jima je bilo naklonjeno, temperatura pa prijetna. Indijec je bil močnejši in v nizih gladko zmagal z 2:0. Marino je na koncu osvojil četrto mesto in ponovil rezultat z zadnjih olimpijskih iger v turškem Samsunu.

Tadej na startu; foto: Spletna TV

Novi atletske medalje

Predzadnji dan tekmovanja sta se Leja in Iris pomerili še v skoku v višino. Zjutraj ju je razveselilo sonce, vremenska napoved pa ni bila obetavna, saj naj bi se popoldne močno shladilo in začelo deževati. Čeprav smo upali, da se bo tekmovalk vreme usmilo, se je napoved uresničila že med ogrevanjem in ulilo se je kot iz škafo, atletska steza pa je postala zelo spolzka in povečala se je nevarnost poškodb. Tudi v težkih razmerah sta Slovenki odlično nastopili. Le-

Novi medalji za Lejo in Iris; foto: Spletna TV

ja je kljub poškodbi, pri kateri ji je moral pomagati fizioterapevt, preskočila 165 cm in osvojila zlato, Iris pa 162 cm in osvojila bron.

Po zaslugi atletinj, ki sta skupaj osvojili štiri medalje, zlato in bron v sedmerboju ter zlato in bron v skoku v višino, so bile to za Slovenijo najbolj uspešne poletne olimpijske igre gluhih. Nazadnje smo tako slavili na zimskih olimpijskih igrah gluhih leta 1995 na Finskem, ko so Samo Petrač, Lojzka Meglič in Sabina Hmelina osvojili sedem medalj v alpskem smučanju.

Zahvala fizioterapevtu Dorianu Hojniku

V imenu slovenske olimpijske odprave in gluhih športnikov se zahvaljujemo fizioterapevtu Dorianu Hojniku, ki je neutrudno in nesebično skrbel za fizično oskrbo slovenskih športnikov, zlasti za zlato olimpijko Lejo Glojnarič, ki je bila poškodovana, njena borbenost pa se je obrestovala tudi z Dorianovo pomočjo. Dorian, hvala!

Vrnitev domov z bero medalj

Slovenska odprava se je po 27 urah potovanja vrnila v domovino. Za zlato olimpijko Lejo in njenega trenerja očeta Iztoka so domačini na brežiškem gradu pripravili slavnostni sprejem. Pozdravil ju je brežiški župan Ivan Molan, ki je povedal: »Draga Leja, trener in celotna ekipa, ponosni smo, da si nam vrnila čas športa, sprejemov in izvrstnih rezultatov. Tvoj rezultat je spodbuda za mlajše generacije Atletskega kluba Brežice in dodatna spodbuda za naprej.«

Na sprejemu, ki sta ga pripravila občina in atletski klub, so se v počastitev Lejinega uspeha v špalir postavile mažoretke iz Športno-kulturnega društva mažoretke Dobova, prisotni pa so navdušeno vzklikali njeno ime. Med njimi so bili tudi člani Atletskega kluba Brežice ter Društva gluhih in naglušnih Posavja, ki so skupaj s člani Medobčinskega društva gluhih in naglušnih občin Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče glasno navijali za zlato olimpijko. Za navijaško vzdušje je dodatno poskrbela pevka Nuša Derenda, ki je Leji ob prihodu na oder zapela uspešnico Tine Turner *Simply the Best*, pozdravil pa jo je tudi predsednik Atletskega kluba Brežice Henrik Omerzu, ki se je spomnil njenih prvih začetkov v klubu pred dvanajstimi leti: »Takoj sem ugotovil, da je Leja izjemno dekle, ki se je z vnemo lotilo treningov, in skupaj smo uspeli napisati uspešno zgodbo.«

Nekaj dni kasneje so v Radovljici pripravili še slavnostni sprejem za dvakratno bronasto olimpijko Iris in njeno mamo, trenerko Mojco. Sprejel ju je radovljiški župan Ciril Globočnik ter jima poklonil občinski srebrnik, ki je cenjeno protokolarno darilo.

Obe dekleti sta na štiriindvajsetih poletnih olimpijskih igrah gluhih napisali neverjetno atletske pravljico, saj v tej disciplini gluhi še nikoli niso bili tako uspešni. Pred odhodom na olimpijado nismo pričakovali odličij, kaj šele prave bere medalj.

Naslednje olimpijske igre gluhih bodo že čez tri leta v Tokiu na Japonskem.

Predsednik Mednarodnega komiteja za šport gluhih Adam Kosa in japonska ministrica za šport Keiko Nagaoka med pogovorom o prihodnjih olimpijskih igrah gluhih v Tokiu; foto: Deaflympics

ZVEZA ZA ŠPORT INVALIDOV SLOVENIJE SLOVENSKI PARALIMPIJSKI KOMITE

Zahvala

V imenu Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije ter Športne zveze gluhih Slovenije se zahvaljujemo Zvezi za šport invalidov Slovenije – Paralimpijskemu komiteju za financiranje priprav gluhih športnikov na olimpijske igre in celotnega projekta. Za podporo se zahvaljujemo tudi sponzorjem in medijem ter si želimo, da uspeh dobitnic medalj ter dobri rezultati Marina in Tadeja ne bi prehitro utonili v pozabo.

Rezultati

ATLETIKA

FINALNI TEK NA 400 METROV MOŠKI

1. Diego Alvarez, Kolumbija	47,71 sek
2. Christopher Melenciano Reyes, Dominikanska republika	48,04 sek
3. Oskar Golebiowski, Poljska	48,53 sek
11. Tadej Enci, Slovenija	50,30 sek

SEDMEROBOJ ŽENSKE

1. Leja Glojnarič, Slovenija	4690 točk
2. Kateryna Potapenko, Ukrajina	4602 točk
3. Iris Breganski, Slovenija	4142 točk

SKOK V VIŠINO ŽENSKE

1. Leja Glojnarič, Slovenija	1,65 m
2. Ruslana Muravska, Ukrajina	1,62 m
3. Iris Breganski, Slovenija	1,62 m

SKOK V DALJINO ŽENSKE

1. Suslaidy Girat Rivero, Kuba	5,84 m
2. Yulija Matvijevska, Ukrajina	5,51 m
3. Hannah Wetzell, ZDA	5,11 m
4. Iris Breganski, Slovenija	4,99 m

MET KOPJA ŽENSKE

1. Laura Štefanac, Hrvaška	49,92 m
2. An-Yi-Hsu, Tajpej	48,37 m
3. Elena Uzunova, Bolgarija	41,70 m
4. Leja Glojnarič, Slovenija	34,76 m

TENIS

1. Jaroslav Smedek, Češka
2. Gabor Mathe, Madžarska
3. Prithvi Sekhar, Indija
4. Marino Kegl, Slovenija ●

IZ SVETA TIŠINE

ATLETSKA TEKMOVANJA

📺 Spletna TV

Tadej Enci je prvi tekmovalni dan olimpijskih iger gluhih začel s kvalifikacijami v teku na 400 metrov. Konkurenca je bila zelo huda, saj je bilo prijavljenih 53 tekmovalcev iz 29 držav.

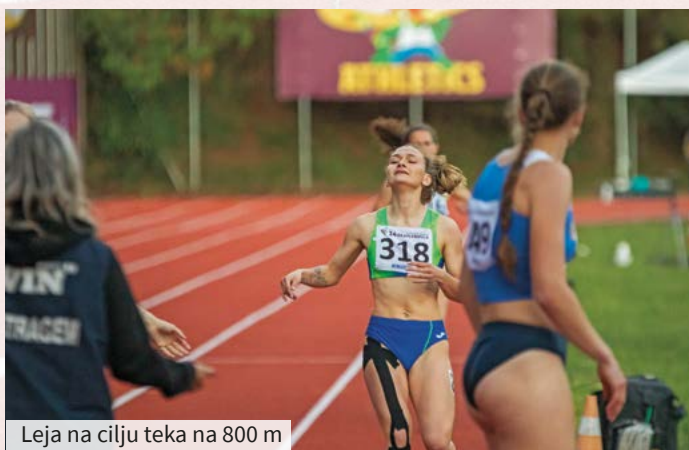
»Tadej se dobro počuti in je zelo motiviran. Na dan kvalifikacij je napovedano sončno in toplo vreme. Taktika bo odvisna od štartne liste tekmecev v njegovi skupini, ki jo bomo prejeli šele na dan tekmovanja,« je pred nastopom svojega varovanca povedal trener Gregor Doberšek.

Tadej se je z najboljšim časom v svoji predtekmovalni skupini uvrstil v polfinale.

Tadej se poskuša prebiti v finale teka na 400 m

V nadaljevanju prvega tekmovalnega dne sta nastopili dve slovenski debitantki. Iris Breganski in Leja Glojnarič sta tekmovali v mnogoboju (sedmerboju), ki je trajal dva dni. Prvi dan so ju čakali dopoldanski tek čez ovire in skok v višino, popoldne pa met krogle in tek na 200 metrov. Naslednji dan so sledili skok v daljino, met kopja in tek na 800 metrov.

Leja na cilju teka na 800 m

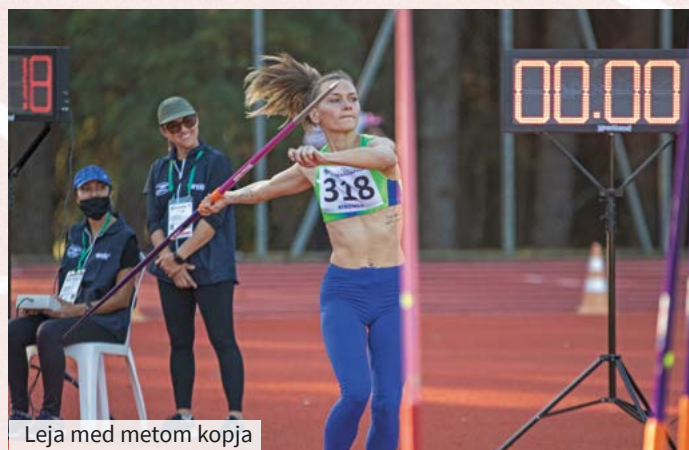
Po dveh dneh tekmovanj je 19-letna Leja osvojila zlato kolajno, Iris pa je s tretjim mestom dopolnila slovenski uspeh.

Brez finala v teku na 400 metrov je ostal Tadej Enci, ki so mu v drugi polovici nastopa pošle moči. Vidno razočaran je s tem pridobil dodaten dan za regeneracijo in pripravo na kvalifikacije v teku na 400 metrov z ovirami.

Iris med skokom v daljino

S tekmovanji sta nadaljevali tudi slovenski atletinji. Iris se je po kvalifikacijah uvrstila v finale skoka v daljino, kjer se je pomerilo dvanajst tekmovalk iz desetih držav, kar je bila najštevilčnejša konkurenca v atletiki med ženskami na olimpijadi. Tekmovanje je potekalo v dežju in hudem mrazu, zato je bila tekma zelo zahtevna, skoki pa krajši. Iris je bila prvih pet skokov blizu medalji, v zadnjem pa jo je prehitela Američanka. Tako je članica atletskega kluba Kronos s skokom, le centimeter krajšim od petih metrov, na koncu zasedla četrto mesto.

Leja med metom kopja

Tudi aktualni nosilki zlate medalje v mnogoboju Leja Glojnarič ni uspel dovolj dolg met kopja, da bi posegla po odličju. Poletelo je le dva centimetra manj kot 36 metrov, kar je zadostovalo za četrto mesto. Tekmovanje je potekalo v močnem dežju in mrazu, zato so bili tudi meti krajši. A vreme ni oviralo zmagovalke Hrvatice Lare Štefanac, ki je z metom, dolgim 49,95 metra, postavila nov olimpijski rekord med gluhami.

Najhitrejši gluhi Slovenec je v teku na 400 metrov, ki je njegova paradna disciplina, osvojil enajsto mesto. Za uvrstitev na višja mesta je bila konkurenca premočna, saj se je za olimpijske medalje potegovalo kar 39 atletov iz 26 držav.

Trener Doberšek je po tekmovanju povedal, da Tadejevo srce gori za šport, in dodal, da je kljub gluhoti, ki velja za eno najtežjih invalidnosti, zelo zagnan in prizadeven.

Tadej med tekom na 400 m z ovirami

Tudi Tadejev ognjeni krst v teku na 400 metrov z ovirami se zaradi grdega padca na deveti oviri ni izšel po načrtih, zato je član atletskega kluba Velenje, ki ima le en odstotek sluha, ostal brez uvrstitve v finale. Po vrnitvi v domovino ga čakajo tekmovanja med slišječimi atleti, kjer bo do svetovnega in evropskega prvenstva gluhih na Poljskem stopnjeval formo.

V zadnjem olimpijskem nastopu sta atletinji Leja Glojnarič in Iris Breganski osvojili novi kolajni v skoku v višino. Leja je s 165 preskočenimi centimetri posegla po zlatu, Iris pa s tremi centimetri manj po bronu. Tekmovanje je potekalo v zahtevnih vremenskih pogojih, saj je deževalo, namerili pa so le 12 stopinj.

Leja se veseli po zadnji tekmi sedmerboja

»Tekmovanje je potekalo v nalu, pogoji pa so bili za vse enaki. Zato so tudi rezultati primerni razmeram. Zelo sem vesel in evforičen. Nisem pričakoval kaj takega, saj ima Leja kar dve poškodbi na desni nogi,« je po tekmovanju povedal trener 19-letne Brežičanke Iztok Glojnarič.

»Z rezultatom sem zelo zadovoljna, nisem pa si mislila, da bom spet osvojila zlato medaljo,« se je medalje razveselila Leja, Iris pa je dodala:»Osvojila sem bron, zdaj imam dve medalji. Nisem pričakovala, da bom kar dve prinesla domov.«

Z nastopoma deklet so se za našo reprezentanco tekmovanja končala, domov pa se je vrnila s kar štirimi medaljami. Leja je bila zlata v mnogoboju in v skoku v višino, Iris pa bronasta v mnogoboju in v skoku v višino. Tadej Enci je v teku na 400 metrov zasedel 11. mesto, v teku na 400 metrov z ovirami pa zaradi padca v polfinalu ostal brez uvrstitve. ●

Trenerja Iztok Glojnarič in Mojca Doberšek z varovankama

TENIŠKA TEKMOVANJA

📺 Spletna TV, 📷 arhiv Marina Kegla

Teniški igralec Marino Kegl je prvi pripotoval na olimpijske igre gluhih v Brazilijo, da bi izkoristil čas in se dobro pripravil na začetek tekmovanja. Na olimpijado se je uvrstil kot tretji na svetovni jakostni lestvici, zato je imel v prvem krogu prosto.

To je bil Marinov tretji nastop na olimpijadi gluhih. V Bolgariji leta 2013 se je uvrstil v četrtfinale, tekmovanje v Turčiji leta 2017 pa je končal na četrtem mestu.

Čas do začetka tekmovanja je izkoristil za štiri treninge, vmes pa je igral in treniral tudi z ostalimi tekmovalci. Njegova sparing partnerja sta bila Ekvadorec Andres Vasquez in Madžar Gábor Mathe.

Marino in Andres Vasquez

Tekmovalni program za slovenske olimpijske predstavnike se je začel 4. maja. Po tehničnem sestanku tenisačev je bilo jasno, da bo Marino odigral tekmo drugega kroga teniškega turnirja posameznikov. Njegov tekmelec je bil 19-letni Nемеc Cedric Kaufmann.

Marinov trener Darko Kegl je ob tem povedal: »Čaka nas tekma proti mlademu Nemcu. Pričakujem zahteven dvoboj, zato bo moral Marino že na začetku pokazati, kaj zna. Marino je dodal: »Dobro se počutim, treniral sem na pesku, to je moja najljubša podlaga.«

Marino, ki je na otvoritvi olimpijskih iger nosil slovensko zastavo, je v drugem krogu s 6:4 in 6:3 premagal Kaufmanna, njegov trener pa je po tekmi povedal: »Prva tekma je bila pričakovano težka. Marino je tekmeču dvakrat vzel servis, kar je bilo dovolj za

zmago. Vesel sem, da je mentalno zdržal tudi devetminutno zdravniško prekinitev tekme, za katero so zaprosili v nemškem taboru.«

Slovenec je tudi v nadaljevanju turnirja izvrstno igral. V tretjem krogu je z 2:0 v nizih (6:0 in 6:0) prepričljivo nadigral Turka Emirja Vatanseverja, v četrtfinalu pa se je spopadel s sedmim nosilcem na svetovni teniški lestvici gluhih Francozom Mikaelom Laurentom ter ga premagal s 6:3 in 6:2. »Marino je v tretjem krogu rutinirano zmagal. Držal se je vseh navodil in uspel,« je bil po novi zmagi navdušen trener.

Marino in Mikael Laurent

V polfinalu ga je čakal prvi nosilec Čeh Jaroslav Smedek. Njun obračun je bil prava poslastica, saj sta postregla z vrhunskim tenisom. Vse do tretje igre sta bila izenačena, potem je Smedek Keglju odvzel servis, dve igri za tem pa je Kegl izenačil. Prvi niz je minil v izenačenem boju za vsako žogo, v podaljšani igri pa se je končal v korist Čeha s 7:6 (4).

Drugi niz je Smedek, ki je aktualni olimpijski prvak med gluhih, začel napadalno in že v uvodu Keglu odvezel servis. Z enakim tempom je nadaljeval skozi ves niz in ga na koncu dobil z veliko razliko 6:1, tudi na račun neizsiljenih Keglovih napak. "Gledali smo razburljivo, izenačeno in napeto tekmo, polno odličnih izmenjav. Aktualni olimpijski prvak, ki je tudi evropski prvak in drugi z zadnjega svetovnega prvenstva, je bil boljši in imel več sreče," je po tekmi

Marino in Jaroslav Smedek

povedal Marinov trener.

V boju za bron je Marina s 6:2 in 6:1 premagal četrti nosilec turnirja Indijec Prithvi Sekhar. Tekma je postregla z vrhunskimi izmenjavami z razigranim in natančnim Indijcem, Marino pa mu je moral na koncu na račun neizsiljenih napak prepustiti zmago. Slo-

venski tenisač je v prvem setu povedel z 2:0 v igrah, nato je Sekhar z odvzemom servisa izenačil in prvi set dobil z natančno ter napadalno igro z rezultatom 6:2. Tudi drugi set je Marino začel z odvzemom servisa, vendar je Sekhar že v naslednji igri izenačil, mu nato prepustil zelo malo točk in zmagal z rezultatom 6:1. Na koncu je Prekmurec osvojil četrto mesto in s tem ohranil svetovni športni razred.

»Četrto mesto je vrhunski rezultat, MarINU pa zagotavlja status športnika svetovnega razreda in financiranje programa do leta 2025. Po tej plati smo cilj izpolnili. Treba bo delati dalje in ugotoviti, kaj Marino še lahko naredi. Nekaj idej sem dobil že v Braziliji. Pomembno je tudi dejstvo, da je bil med polfinalisti edini, ki je 100-odstotno gluh. Kapo dol za vrhunsko uvrstitev, to je rezultat, vreden spoštovanja,« je po tekmi povedal trener Kegla. ●

Najboljši gluhi tenisači na svetu: Gabor Mathe, Jaroslav Smedek, Prithvi Sekhar in Marino Kegl

Spoštovani gledalci in cenjene gledalke!

Spletna TV je zaživela na samostojnem spletnem portalu. Vpišite www.spletnatv.si in nam sledite tudi v prihodnje. Enako kot doslej, nas boste še vedno našli tudi na spletnem naslovu www.zveza-gns.si, s klikom na sliko uredniške ekipe.

Veseli bomo tudi vašega nadaljnjega spremljanja Spletne TV na družbenih omrežjih Facebook in Youtube. Se vidimo na spletu!

Uredništvo Spletne TV

Zlati medalji s štiriindvajsete poletne olimpijade gluhih sta v Brežicah

📄 olimpijadagluhih.si, 📷 Drago Perko

Leja Glojnarič z županom občine Brežice

Domačini so pričakali svojo junakinjo, 19-letno gluho atletinjo Lejo Glojnarič, ki je na olimpijskih igrah v Braziliji osvojila zlato v mnogoboju in v skoku v višino.

Leja je cenjena in spoštovana v svojem okolju, zato ne čudi, da so ji domačini na čelu z občino pripravili tako prisrčen sprejem.

Zbranim je zapela tudi domačinka Nuša Derenda, svoje pa je dodala še glasbena skupina Boom.

Na dvorišču brežiškega gradu so Lejo in trenerja Iztoka Glojnariča pozdravili podpredsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja Gregor Gračner, brežiški

Presrečna Leja ob povratku domov

župan Ivan Molan, vodja olimpijske odprave Anton Petrič, predsednik Atletskega kluba Brežice Henrik Omerzu, direktor Atletske zveze Slovenije Nejc Jeraša ter predsednik Društva gluhih in naglušnih Posavja Krško Bogdan Kuhar. Čestitke celotni odpravi in hvala Občini Brežice za organizacijo sprejema.

Junakinja dneva Leja Glojnarič, ki je v Braziliji nastopila s poškodovanim kolenom, je množici razkrila svoje cilje: »Najprej bi se rada pozdravila, saj bo nova olimpijada gluhih v Tokiu že čez tri leta. Vmes me čaka svetovno prvenstvo, v mnogoboju pa želim preseči mejo pet tisoč točk.«

»Danes so Brežice bogatejše za dve zlati kolajni z olimpijade gluhih, zato v imenu Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja Leji iskreno čestitam. Naredili smo vse, da smo tekmovalcem zagotovili optimalne pogoje za trening in za pripravo,« je povedal podpredsednik paralimpijskega komiteja Gregor Gračner.

»Leja je pred dvanajstimi leti prišla na prvi trening. Takoj sem ugotovil, da je posebno dekle, ki se je treninga lotilo z neverjetno vnemo,« se je Lejinih začetkov spominjal njen prvi trener Henrik Omerzu.

»Draga Leja, draga ekipa. Ponosni smo, da ste nas s svojim uspehom vrnili v čas sprejemov ob odmevnih rezultatih. Verjamem, da bo Leja pravi navdih vsem mladim generacijam v Atletskem klubu Brežice,« je atletinji in ekipi čestital župan Ivan Molan. ●

Novinarska konferenca ob povratku

📷 olimpijadagluhih.si, 📷 Drago Perko

Zadovoljna ekipa med novinarsko konferenco

Slovenska reprezentanca je predstavila dosežke s štiriindvajsete poletne olimpijade gluhih, ki je maja potekala v Braziliji. Po zaslugi dveh zlatih in dveh bronastih medalj je bila to za Slovenijo najuspešnejša olimpijada. Novinarske konference ob vrnitvi v domovino so se udeležili številni predstavniki slovenskih medijev.

Vse štiri medalje sta osvojili atletinji Leja Glojnarich, ki je bila zlata v mnogoboju in v skoku v višino, ter Iris Breganski, ki se je v istih disciplinah okitila z bronom. Marino Kegl je teniški turnir zaključil na četrtem mestu, Tadej Enci je v teku na 400 metrov zasedel 11. mesto, v teku na 400 metrov z ovirami pa je zaradi padca v polfinalu ostal brez uvrstitve. Nazadnje smo bili Slovenci tako uspešni na zimskih olimpijskih igrah gluhih leta 1995 na Finskem, ko so Samo Petrač, Lojzka Meglič in Sabina Hmelina osvojili sedem kolajn v alpskem smučanju.

Zbrane je uvodoma pozdravil vodja odprave ter strokovni sodelavec Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije Anton Petrič, predsednik Zveze za šport invali-

dov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja Damijan Lazar pa je povedal: »Odlični športni rezultati na olimpijadi v Braziliji so najboljša promocija parašporta v Sloveniji, hkrati pa spodbuda za mlade, da se vključijo v šport, ki je pomemben za socializacijo invalidov v družbo.«

Dobitnica medalj Iris Breganski, ki jo je čakal sprejem v domači Radovljici, je radostno dodala: »Prvič sem tekmovala na olimpijadi gluhih. Nisem pričakovala, da bom tako uspešna. Osvojila sem dve kolajni, jokala sem od sreče.«

Svoje načrte je razgrnila tudi druga dobitnica medalj Leja Glojnarich: »Še vedno sem utrujena, a vesela in ponosna, da nam je uspelo. Ne dojemam še vsega. Zdaj se moram naprej pozdraviti, nato pa sledijo priprave na svetovno prvenstvo, ki bo prihodnje leto.« ●

Dobitnici medalj s trenerjema

Radovljica se je poklonila Iris Breganski

📷 olimpijadagluhih.si, 📷 Drago Perko

Na sprejemu pri županu

Iris Breganski je odraščala na Gorenjskem in tega v Radovljici niso pozabili. Župan Ciril Globočnik, ki je velik podpornik parašporta, je na Vurnikovem trgu v mestnem središču skupaj s so-

krajani sprejel dvakratno bronasto dobitnico kolajn in njeno trenerko mamo Mojco Breganski.

Iris je čestital za osvojeni kolajni in povedal: »Draga Iris, draga Mojca, ponosen sem, da

vaju gostim na tem sprejemu, in vesel, da se je zbralo toliko ljudi, tudi otrok iz osnovne šole Antona Tomaža Linharta ter iz domače gimnazije. To ni prvi sprejem letos, verjamem pa, da ni niti zadnji.«

V imenu Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja je Iris čestital podpredsednik Gregor Gračner, sprejema pa se je udeležil tudi vodja olimpijske odprave ter strokovni sodelavec Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije Anton Petrič.

Iris, ki končuje šolanje za medicinsko sestro, se je zahvalila za sprejem, ki so ji ga pripravili Radovljičani, ter razkrila svoje načrte: »Nadaljevala bom s tekami in s treningi, saj je prihodnje leto na sporedu svetovno prvenstvo, leta 2025 pa olimpijada gluhih.«

Njena mama in trenerka Mojca je dodala: »Izvrstno se ujameva. Sva na stopnji, ko se le pogledava in veva, kaj je treba narediti.«

Iris in Mojca sta od župana prejeli srebrnik Občine Radovljica. ●

 SPLETNA^{TV}
www.spletnatv.si

Drenikova 24
1000 Ljubljana

(01) 500 15 23
spletna.tv@zveza-gns.si

 Facebook/spletnaTV

 Youtube/spletnaTV

 Livestream/spletnaTV

GLUHI OLIMPIJCI PRI PREDSEDNIKU BORUTU PAHORJU

Anton Petrič, Spletna TV

Na sprejemu pri predsedniku

Udeležence štiriindvajsete poletne olimpijade gluhih je ob povratku iz Brazilijske sprejel predsednik republike Borut Pahor. Slovenijo so na olimpijskih igrah zastopali trije atleti in tenisač, ki so dosegli izjemne olimpijske rezultate ter se v domovino vrnili s štirimi odličji.

Leja Glojnarič je osvojila zlati medalji v mnogoboju in v skoku v višino, Iris Breganski bronasti medalji v mnogoboju in v skoku v višino, Marino Kegl je v močni teniški konkurenci osvojil odlično četrto mesto, Tadej Enci pa v teku na 400 metrov izvrstno enajsto mesto.

Predsednik je športnikom čestital za izvrstne nastope in dosežke ter izpostavil vlogo staršev, mentorjev in trenerjev, ki jim stojijo ob strani in jih spremljajo na karierni poti. Dejal je, da športnice in športniki navdihujejo skupnost ter nas učijo, da tako v življenju kot v športu uspehov ni možno doseči

brez odrekaj, treninga, znanja in talenta.

Vtise z največjega svetovnega tekmovanja za gluhe je predstavila Leja Glojnarič in se predsedniku zahvalila za sprejem, nagovor pa zaključila z besedami: »Rada bi vam povedala, da je bila to moja prva olimpijada. Zelo vesela, nav-

dušena in ponosna sem, da sem domov prinesla dve medalji. Rekla sem si, da bom zmogla do konca, prišla do cilja in osvojila zlati medalji.«

Sprejema so se udeležili tudi učenci Zavoda za gluhe in naglušne Ljubljana, za katere so športniki velik navdih. ●

Vodja odprave Anton Petrič je predsedniku podaril kolaž olimpijskih fotografij

ZGODOVINA SLOVENSКИH NASTOPOV NA OLIMPIJSKIH IGRAH GLUHIH

📺 Spletna TV, 🗄️ arhiv ZDGNS

Brazilija je med 1. in 15. majem gostila 24. poletne olimpijske igre gluhih. Začetki tekmovanja gluhih segajo v leto 1924, ko je Pariz kot prvi gostil olimpijske igre gluhih, avstrijski Seefeld pa je bil leta 1949 prvo prizorišče zimskih olimpijskih iger gluhih.

Med skupinami invalidov so se gluhi prvi začeli ukvarjati z vrhunskim športom na mednarodni ravni. Slovenci smo vse od prvih nastopov veljali za uspešne; v času Jugoslavije so gluhi športniki osvojili šest medalj na olimpijskih igrah, po osamosvojitvi Slovenije pa še sedemnajst. Prvi Slovenec, ki je pod jugoslovansko zastavo nastopil na olimpijskih igrah gluhih, je bil pokojni Anton Kogovšek. Na zimskih olimpijskih igrah v Oslu na Norveškem je leta 1953 tekmoval v alpskem smučanju in osvojil dve medalji; v smuku je bil drugi, v kombinaciji pa tretji.

Gluihi se ne morejo meriti s športniki-invalidi, ki imajo omejene gibalne sposobnosti, zato se športno udeležujejo s sebi enakimi na olimpijskih igrah gluhih.

Anton Kogovšek na zimskih olimpijskih igrah gluhih v Oslu

Prva odličja slovenskih športnikov

Leta 1953 so bile zimske olimpijske igre gluhih v Oslu. Anton Kogovšek je kot prvi Slovenec pod zastavo Jugoslavije osvojil srebrno medaljo v smuku in bronasto v kombinaciji, v disciplini trikrat deset kilometrov pa je v ekipi z Emilom Potočnikom in Slavkom Kolaričem osvojil četrto mesto.

Emil Potočnik je v teku na petnajst kilometrov osvojil peto mesto, Jože Burgraff pa osmo. V slalomu in v smučarskih skokih je na igrah tekmoval tudi Florijan Kotnik.

Smučar in skakalec Florijan Kotnik

Florijan Kotnik se takole spominja svojih športnih dosežkov: »Pri osmih letih sem začel smučati. Od leta 1947 do 1958 sem bil član smučarskega kluba Fužinar na Ravnah na Koroškem. Večkrat sem uspešno tekmoval v alpskih disciplinah, predvsem v smučarskih skokih. Leta 1950 sem doma zgradil 30-metrsko skakalnico in leseni konstrukcijski stolp. Leta 1951 sem na prvenstvu slišočih v skokih v Črni na Koroškem osvojil tretje mesto, leta 1953 zmagal na prvenstvu v Slovenj Gradcu, leto kasneje pa osvojil šesto mesto na srednji skakalnici v Črni. Leta 1953 sem na Kopah tekmoval na prvenstvu slišočih v veleslalomu, kjer sem bil peti, na sindikalnem prvenstvu v Mariboru pa četrti. Večkrat sem uspešno tekmoval na zimskih prvenstvih gluhih Jugoslavije, leta 1949 na mednarodnem prvenstvu gluhih v Innsbrucku, kjer sem bil tretji v slalomu, leta 1950 pa v Bad Gasteinu prav tako v slalomu, kjer sem se uvrstil na četrto mesto. Leta 1952 sem na mednaro-

dnem prvenstvu gluhih v avstrijskem Mitterndorfu v skokih osvojil drugo mesto. Med letoma 1949 in 1956 sem bil član jugoslovanske smučarske reprezentance gluhih. Leta 1953 sem se na olimpijskih igrah gluhih v Oslu v smučarskih skokih na srednji skakalnici uvrstil na četrto mesto. Za odličen ekipni uspeh štejem tudi četrto mesto na jugoslovanskem smučarskem prvenstvu gluhih. Našo reprezentanco smo zastopali Flori Kotnik, Toni Kogovšek, Jože Burgraff, Jože Kolarič, Emil Potočnik in jaz. Ponosen sem na vse svoje športne dosežke in na dosežke kolegov iz reprezentance gluhih.«

Jugoslovanska smučarska reprezentanca gluhih na olimpijadi v Oslu: Emil Potočnik, Anton Kogovšek, Florijan Kotnik, Slavko Kolarič in Jožef Burggraf

Najuspešnejši slovenski športniki

SAMO PETRAČ

Samo Petrač je najuspešnejši gluhi športnik v zgodovini samostojne Slovenije in verjetno najuspešnejši športnik med vsemi skupinami invalidov. Je edini gluhi športnik na svetu, ki ima medaljo tako z letnih kot z zimskih olimpijskih iger gluhih. Leta 1993 je na poletnih olimpijskih igrah gluhih v kolesarki dirki na 100 kilometrov osvojil bronasto kolajno, leta 1995 pa v Yllasu na Finskem drugo mesto v smuku. Na istih igrah je bil na stopničkah še dvakrat: osvojil je dve bronasti kolajni, v slalomu in v veleslalomu.

Bronasti Samo Petrač na cestni dirki na 100 km na olimpijadi v Sofiji

Svojo jekleno moč in izjemen športni talent, predvsem pa da je izučenega tekmovalnega duha, je dokazal leta 1999 na zimskih olimpijskih igrah gluhih v Davosu, kjer je Sloveniji prismočal zlato kolajno, medtem ko so zdravniki odkrili, da je zbolel za rakom. Na naslednjih zimskih olimpijskih igrah v Sundsvallu na Švedskem pa je dosegel še en uspeh, ko je v smuku osvojil srebro.

Samo Petrač s priznanjem Mednarodnega komiteja za šport gluhih za izjemni športni dosežek

SABINA HMELINA IN LOJZKA MEGLIČ

Med ženskimi prejemnicami olimpijskih medalj sta najbolj znani Sabina Hmelina in Lojzka Meglič.

Sabina Hmelina in Lojzka Meglič z medaljama z zimskih olimpijskih iger na Finskem

Prejemnica Bloudkovega priznanja Sabina Hmelina

Leta 1995 na Finskem sta celo skupaj stali na zmagovalnem odru v smuku, Hmelinova je bila zlata, Megličeva pa bronasta. Sabina Hmelina je na istih igrah še dvakrat stala na stopničkah, potem ko je bi-

la druga v veleslalomu in tretja v superveleslalomu. Obe sta znova stali na stopničkah v Davosu v Švici leta 1999, ko je bila v superveleslalomu Hmelinova druga, Megličeva pa tretja. Njune zadnje olimpijske igre so bile leta 2003 na Švedskem, ko sta spet dosegli dvojni uspeh v smuku, Hmelinova drugo, Megličeva pa tretje mesto.

IZJEMNI KOŠARKARJI

Slovenija se je na največjem tekmovanju za gluhe športnike, olimpijskih igrah gluhih, v košarki uvrščala visoko, dvakrat tudi na stopničke. Na olimpijskih

Srebrni košarkarji na olimpijskih igrah gluhih v Melbournu

igrah gluhih leta 2001 v Rimu in leta 2005 v Sydneyju je osvojila srebro. Poleg tega imajo slovenski gluhi košarkarji bron z evropskega prvenstva iz leta 1996 ter zlato z evropskih prvenstev iz leta 2004 in 2012. ●

Drenikova 24, 1000 Ljubljana

(01) 500 15 23

spletna.tv@zveza-zgns.si

Facebook/spletnaTV

Youtube/spletnaTV

Livestream/spletnaTV

